

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-40326 פיסצקי נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

לפני כבוד השופט יובל גזית

התובע: יפתח פיסצקי

נגד

הנתבעת: די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

פסק דין

1. לפני תביעה שהגיש התובע כנגד הנתבעת ע"ס 33,400 ₪.
2. עניינה של התביעה הוא פיצוי ללא הוכחת נזק, בגין מסרוניס, הודעות דואר אלקטרוני ושיחות טלפון שקיבל התובע מהנתבעת, וזאת לטענתו של התובע בניגוד להוראות סעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק שירותים תשמ"ב – 1982) (להלן: "חוק התקשורת") התובע עותר לפיצוי עבור כל אחת ואחת מההודעות ושיחות הטלפון שקיבל מידי הנתבעת 1.
3. התובע הוסיף כי במעשיה ובמחדליה הטרידה אותו הנתבעת, ולפיכך אף עתר לצו מניעה שימנע מהנתבעת להמשיך להטרידו.
4. בכתב ההגנה טוענת הנתבעת כי ההודעות ששלחה אינן מהוות פרסומת אסורה לפי חוק הספאם שכן מדובר בהודעות שירות, כגון תיאום ביקורים לתובע כבעל מנוי, הודעות העוסקות באיכות השירות או קישור לאתר על מנת לבצע פעולות באופן עצמי תוך דילוג על מענה קולי ארוך. הנתבעת מדגישה כי ככל שהופנה התובע לאפליקציה שלה הרי שמדובר ביישומון חינמי. הנתבעת העידה כי התובע בחר לעדכן את פרטיו במנוי ע"ש אביו מתוך ידיעה כי באמצעות פרטים אלו תיצור הנתבעת קשר עמו.
5. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים בדיון, להלן הכרעתי אשר תובא בתמצית כמצוות תקנה 15(ב), תקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין) תשל"ז-1976.
6. הטופס שמילא התובע מולא כביכול על ידי אביו שהינו הלקוח הרשמי של הנתבעת. התובע ציין בטופס בסעיף 4 כי אינו מעוניין בקבלת הצעות לשירותים, הטבות ומבצעים. יובהר, אני מקבל את טענת הנתבעת כי המערכת הממוחשבת שלה מוגבלת בקבלת מספרי טלפון. ככלל, אופן התנהלות הנתבעת בשליחת ההודעות סביר ומקובל בנסיבות העניין.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-40326 פיסצקי נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

היה רצוי אילו הנתבעת הייתה יכולה לרצות כל לקוח המבקש שייפנו אליו בדרך מסוימת בלבד אך נוכח מספר הלקוחות המשוער של הנתבעת ברי כי הדבר קשה עד בלתי אפשרי וחלק מן ההודעות נשלחות באופן אוטומטי על ידי המערכת לאחר ביצוע פעולה מסוימת.

7. חוק התקשורת מגדיר "דבר פרסומת" בסעיף 30 א' (א): "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה" (ההדגשה של הח"מ י.ג.).

"דבר פרסומת" הוא אם כן מסר אשר עומד בשני תנאים: הראשון, כי מדובר במסר המופץ באופן מסחרי, והשני, כי מדובר במסר שנועד לעודד הוצאת כסף מצד הנמען בדרכים שונות, ובכלל זה רכישת מוצר או רכישת שירות.

8. בענייננו לא עלה בידי התובע להוכיח כי מתקיימות הנסיבות האמורות, ואינני מקבל את טיעונו כי עסקינן בהודעות ספאם כהגדרתן בחוק.

9. עיון בתוכן ההודעות שנשלחו אל התובע מטעם הנתבעת מעלה כי רובן המכריע אינן דבר פרסומת. ההודעות שנשלחו לתובע מהוות למעשה עדכון של התובע בפרטי שירות שונים כבעל מנוי בעניינים שרתיים, כגון מועדי ביקורי טכנאים, בדומה להודעות בעניין קביעות תורים ששולחות קופות החולים ללקוחותיהן לנוחותם, ואין חולק שאינן פרסומת, הודעת עדכון על יכולת לבצע פעולות באתר הנתבעת חלף פנייה טלפונית, סקרי איכות שירות, מידע על יישומון חינמי שמפעילה הנתבעת ועוד. ההודעות אינן מהוות מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת, וזאת אפילו אם מכילות קישור לאתר של הנתבעת.

10. בהקשר זה אף אציין כי ההודעה על שינוי הערוצים לגיטימית ובכל מקרה ההודעות בעמוד לפני האחרון לכתב התביעה המתוקן נשלחו בכלל לאמו של התובע ולא אליו כאשר האם אינה בעלת דין בתביעה זו.

11. טענות של התובע כי אף ההתקשרות בדרך שיחות טלפון שנערכו מטעם הנתבעת אליו מהוות פרסומת, חסרות כל אחיזה כל שכן עת תוכנם אינו שיווקי כלל וכלל.

12. יתרה מכך, טענתו של התובע כי הודעה המיידעת אותו על האפשרות לביצוע פעולות באמצעות המרשתת (האינטרנט) היא פרסומת עפ"י הגדרת המחוקק, שכן חוסכת מן הנתבעת הצורך להוצאת כספים על עובדים בשר ודם, ואי לכך בסופו של דבר מטרתה היא להעשיר את הנתבעת, אין בה ממש, וזאת במצב בו תוכן ההודעות הוא אינפורמטיבי, קרי; מסירת מידע.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-40326 פיסצקי נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

13. אין פעולות המעודדות הוצאות כספים על ידי הלקוחות לטובת הנתבעת כפעולות לחסכון בהוצאות התפעול של הנתבעת ושאינן כרוכות בהוצאה או בעידוד של הודעות כספים של הלקוחות.

באשר לטענת התובע ליישום פרשנות תכליתית של החוק, אציין כי ככלל, מקובלת עלי התפיסה העקרונית לפיה פירוש דווקני של החוק לא בהכרח יביא ליישומו הראוי, וכי יש לנקוט בגישה של פרשנות תכליתית. אולם אותה פרשנות תכליתית ראוי שתעשה על בסיס אדנים עובדתיים מוצקים אשר יקימו נסיבות אשר מצדיקות אותה. במקרה הנוכחי כמפורט לעיל לא עלה בידי התובע לעמוד בנטל להוכיח כי נסיבות כאלו אכן מתקיימות. מכלול טענותיו של התובע הן גורפות, כלליות וחסרות תימוכין, ומתבססות על טענה בעלמא לפיה כאמור הודעות חוסכות את הצורך במענה אנושי, ולפיכך רווחיות עבור הנתבעת.

14. התובע הלכה למעשה מבקש כי בית המשפט יקבע שמעצם היותה של הנתבעת חברה מסחרית ההודעות שנשלחו אליו מטעמה הן בבחינת "דבר פרסומת". מסקנה כה גורפת אינה מתקבלת על הדעת וחוטאת ללשון החוק, במיוחד עת לא עלה בידי התובע להוכיח מהו האינטרס הכלכלי, ומהי אותה "הוצאה עקיפה", שבסופו של דבר יוציא הוא עצמו מכיסו בעטיין של ההודעות שקיבל.

15. עוד אציין כי התובע נתפס בהקשר זה בהתנהלות תמוהה עת מחד גיסא הוא עצמו טוען שזוהי דרך ייסורים לעבור נציג אחר נציג בטלפון ולנהל שיחות ארוכות אבל בד בבד מלין כי נשלחה אליו הודעה מהנתבעת המיידעת אותו כי באפשרותו לבצע פעולות דרך האתר ללא המתנה ובאופן מיידי בטוענו כי מעדיף מענה אנושי.

לנתבעת אתר אינטרנט אחד. באתר זה ניתן לבצע פעולות שונות. הפנייה לאתר לשם קבלת שירות ותמיכה אינה בבחינת עידוד לרכישת מבצעים.

16. איני רואה עין בעין עם התובע את ההודעות ככאלו ש"נחוו כמטרידות ביותר".

17. באשר למסרון האחרון שנשלח אל התובע ביום 30.10.2017 אציין כי אומנם המסרון נשלח לאחר שביקש התובע הפסקת המסרונים, אולם גם מסרון זה אינו מהווה לפי מהותו פרסומת כהגדרתה בחוק.

18. אציין כי אפילו הייתי נכון לקבל כי ההודעה בנוגע ל"גו קידס" מהווה פרסומת, הרי שהפיצוי שהיה נפסק בגינה לתובע בכל מקרה היה מתקזז חלקית עם הוצאותיה הגבוהות של הנתבעת, זאת עקב התנהלות התובע, אשר הגיש תביעה המהווה מעמסה על בית המשפט והוביל להימשכות ההליכים

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-40326 פיסצקי נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

המיוותרת בתיק תוך שהוא אף מאלץ את הנתבעת להגיש כתב הגנה נוסף לאחר שביקש לתקן את כתב תביעתו תוך שעורך בו שינויים רבים והופכו הלכה למעשה לכתב תביעה חדש ושונה.

19. באשר לצו המניעה שנתבקש ע"י התובע הרי שמתן צו מניעה אינו בתחום סמכותו של בית משפט לתביעות קטנות. לעניין זה אציין כי ניכר כי עסקינן ברגישות יתר של התובע להודעות ולשיחות אותן קיבל מהנתבעת, ו"המטרד" הוא סובייקטיבי. בכל מקרה התובע יכול היה להתנתק מן ההתקשרות עם הנתבעת ולהתקשר עם חברה אחרת בתחום זה. שכן ידוע כי היום קיימות אלטרנטיבות רבות ידועות, ולא רק הוט, אלא גם נטפליקס, פרטנר טי.וי, סלקום טי.וי. וכו'.

20. למותר לציין, כי מבין שש שיחות הטלפון חמש לא נענו (ויתכן שאף השישית) ואין לפרש צלצול טלפון תמים או אינדיקציה לשיחה שלא נענתה כהטרדה כלשהי או כדבר מלחיץ.

21. זאת ועוד יש להבחין בין לקוח חד פעמי למנוי על שירותי הנתבעת, ההתקשרות עם מנוי שונה בשל הצורך בתמורה למתן שירותים באופן רציף ומתמשך.

22. לאור כל האמור, התביעה נדחית.

23. התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך של 2,000 ₪.

24. ההוצאות ישולמו לנתבעת בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין. לא ישולמו ההוצאות במועדן, יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום שנועד לתשלום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב וזאת תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח לצדדים את פסק הדין.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-01-40326 פיסצקי נ' די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ

ניתן היום, אי אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

יובל גזית, שופט

